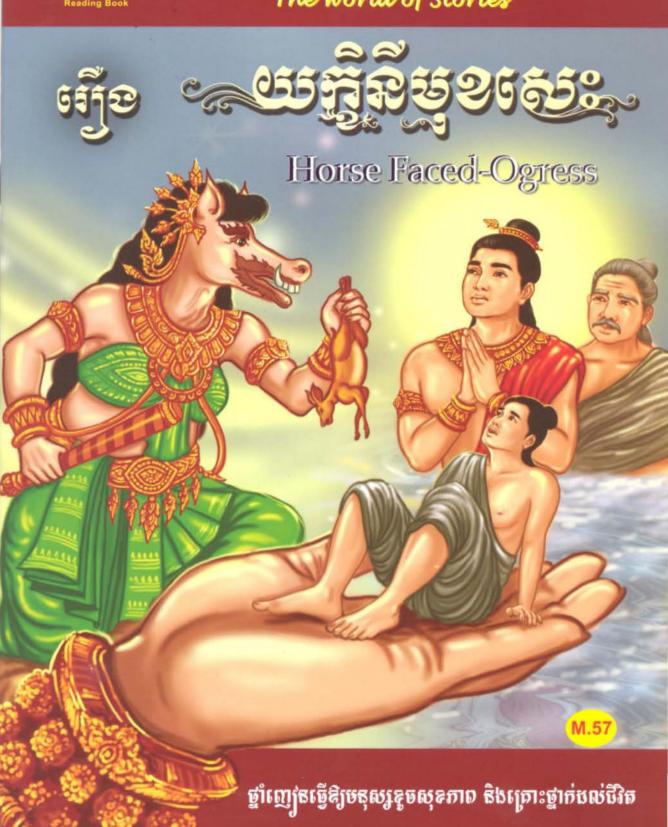

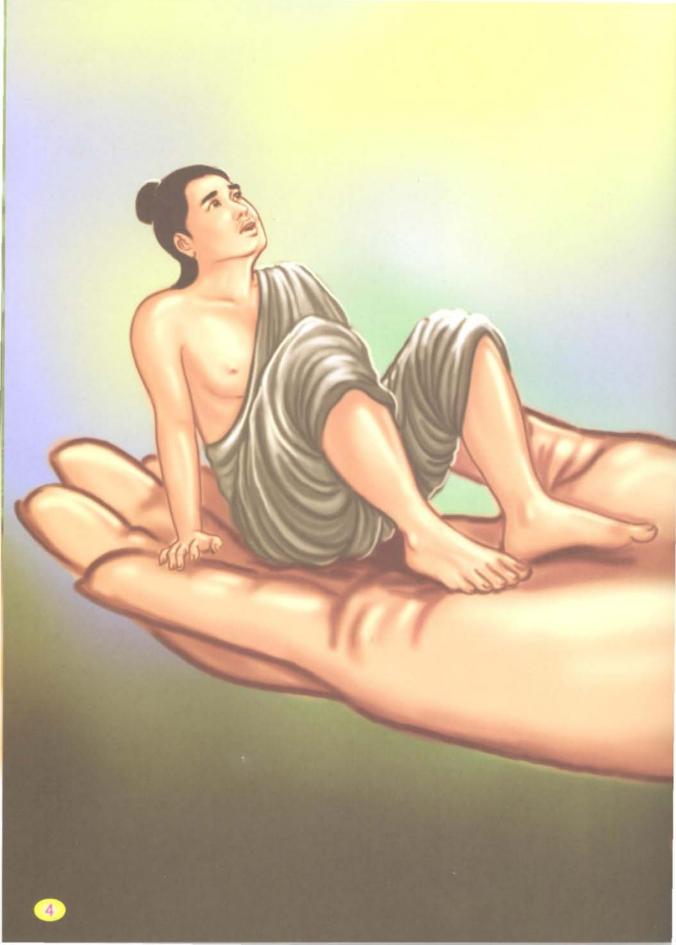
ពិភពឡើខឆិនាន The World of Stories

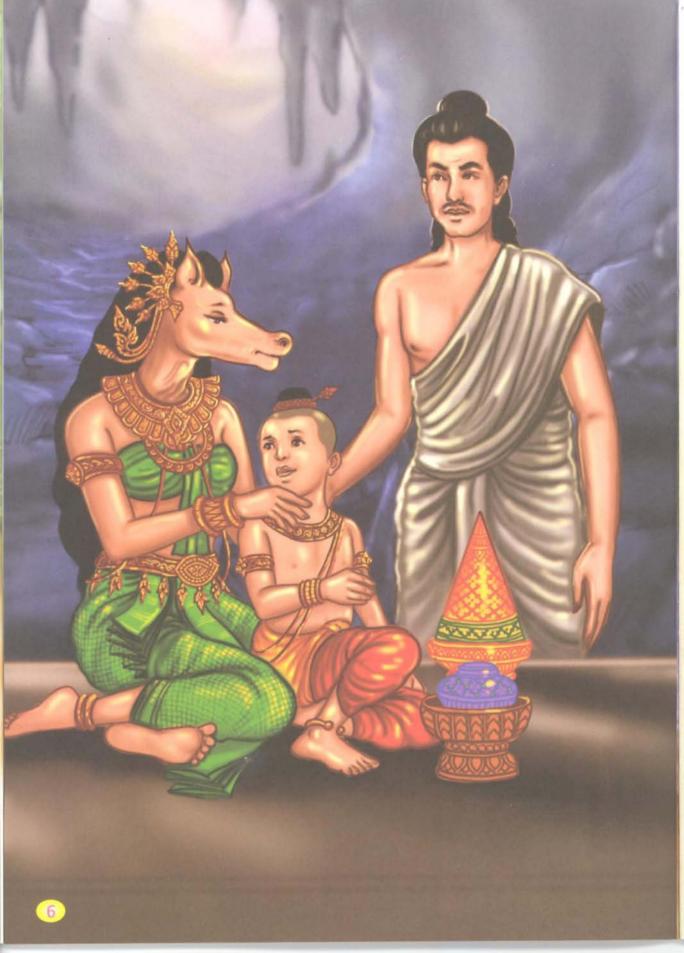
ក្នុងកាលកន្លងទៅយូរណាស់មកហើយ មានព្រះរាជាមួយព្រះអង្គ សោយរាជ្យនៅក្រុងពារាណសី។ ទ្រង់មានព្រះអគ្គមហេសីដែល ចូលចិត្តផឹកសុរា និយាយកុហក និងប្រព្រឹត្តតែអំពើក្បត់ចិត្តស្វាមី។ លុះព្រះនាងទទួលមរណភាពទៅក៏កើតជាយក្ខិនីខុសប្លែកអំពី ត្រកូលយក្សផ្សេង១ គឺមានខ្លួនជាយក្ស មុខជាសេះឈ្មោះថា សស្សច្ចុំនិសក្ខិនី ស្ថិតនៅក្នុងលេណគុហានាបាតភ្នំមួយបានចូលទៅ បម្រើស្ដេចវេស្សវិណអស់វារៈបីឆ្នាំ។ ស្ដេចទ្រង់ប្រទានគោចរភក្ស មួយមានបណ្ដោយ៣០យោជន៍ ទទឹង៥យោជន៍ ដើម្បីចាប់មនុស្សសត្វបរិភោគ។

Long long ago, there reigned a king in Beranes City. He had a queen who was fond of drinking alcohol, telling a lie, and committed adulteries. Upon her death, her soul reincarnated as an ogress bizarre to those of other giant ethnics as she had a horse face. She was called Asmukhe Ogress, living in a cave in the bed of a mountain as a servant of King Vesvoan for three years. The King offered her limited boundary of 30 yauches (one yauch equals to around 16 kilometers) in length and 5 yauches in width, within which she could travel to hunt for humans and animals as food.

ថ្ងៃមួយយក្ខិនីមុខសេះនោះ ចាប់បានព្រាហូណ៍កំលោះម្នាក់មាន រូបឆោមល្អសមរម្យក៏នាំយកទៅទុកក្នុងគុហាដើម្បីធ្វើជាស្វាមី។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក យក្ខិនីខំស្វះស្វែងរកចាប់មនុស្សដើម្បីយក វត្ថុផ្សេង១មានសំពត់អាវ អង្ករ ត្រីសាច់ ម្ហូបចំណីដែលមាន ឱជារសទៅចិញ្ចឹមព្រាហ្មជាស្វាមីនោះរាល់ថ្ងៃ។

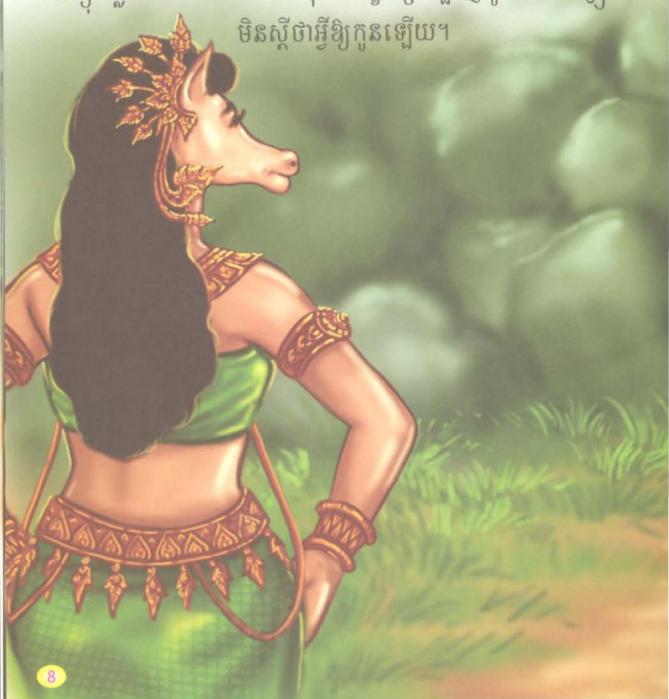
One day, the horse faced-ogress caught a single handsome Brahman, and she kept him in a large cave to serve as her husband. The ogress had ever since tried her best to hunt for humans and took possessions of their belongings, including cloth, shirt, rice, fish, meat and other kinds of foods to feed her husband, the Brahman.

រាល់ពេលដែលយក្ខិនីចេញទៅរកអាហារ នាងបានយកដុំថ្មមួយ ដុំធំមកខ្ទប់មាត់ទ្វារ ព្រោះខ្លាចព្រាហ្មណ៍នោះរត់ចោល។ ក្នុង គ្រានោះ ព្រះពោធិសត្វបានមកចាប់បដិសន្ធិក្នុងផ្ទៃរបស់នាង។ លុះគ្រប់ទសមាស នាងប្រសូតបានកូនប្រុសម្នាក់មានរូបរាងល្អ ប្រិមប្រិយគួរឱ្យស្រឡាញ់។ នាងយក្ខិនីមុខសេះមានសេចក្តី ស្រឡាញ់ចំពោះកូននិងប្តីយ៉ាងក្រៃលែង នាងតែងតែទំនុកបំរុង ដោយភោជនាហារជាទីគាប់ចិត្ត។

Every time she went out to hunt for food, she had always blocked the gateway of the cave with a large rock, for she was afraid that the Brahman ran away. During the time, Buddha reincarnated as a fetus in her womb. Upon maturity of ten months, she gave birth to a lovely boy. The horse faced-ogress loved her son and husband very dearly, and she always provide them with their favorite food.

លុះព្រះពោធិសត្វមានវ័យធំឡើង ក៏ប្រមៀលដុំថ្មដែលម្ដាយ ខ្ទប់ទ្វារនោះចេញ ហើយនាំឱីពុកមកអង្គុយលេងនៅខាងក្រៅ។ ដល់ពេលយក្ខិនីត្រឡប់មកវិញ កូនបានប្រាប់ម្ដាយភ្លាមថា "កូន បានប្រមៀលដុំថ្មនេះចេញហើយ ព្រោះនៅខាងក្នុងងងឹតហើយ អផ្សកខ្លាំងណាស់"។ ហេតុតែយក្ខិនីស្រឡាញ់កូនក៏នៅស្ងៀម

Growing adult, Buddha pushed out the rock blocking the cave gateway, and brought his dad out of the cave to have a sit nearby. Seeing his mother return, Buddha told his mother immediately, 'I pushed the stone out as I found very dark and lonely inside.' With the deep love for her son, the ogress was calm, not saying any words of blame to her son.

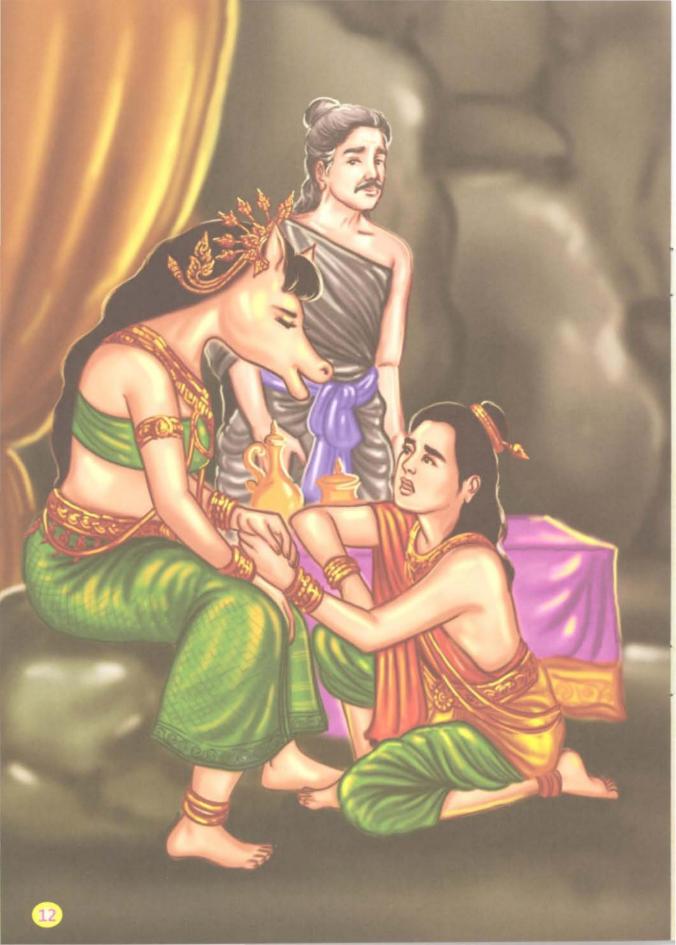

ថ្ងៃក្រោយមកទៀត ព្រះពោធិសត្វមានសេចក្តីងឿងឆ្ងល់នឹង ម្តាយរបស់ខ្លួនណាស់ ថាហេតុអ្វីបានជាម្តាយមានមុខដូចសេះ ទើបសួរទៅឪពុកៗប្រាប់កូនថា "កូនមាសឪពុក ម្តាយឯងជា យក្សទេ យើងទាំងពីរនាក់ទើបជាមនុស្ស។

Curious of why his mother had a horse face, he asked his dad for the reason, and his dad replied, 'My dear son! Your mother is an ogress; we both are human beings.' Being informed of the facts, he brought his dad away from the cave.

យក្ខិនីត្រឡប់មកវិញមិនឃើញប្តីនិងកូន ក៏ហោះទៅតាមមានសន្ទុះ លឿនដូចខ្យល់ ក៏ទៅទាន់ពួកគេនៅពាក់កណ្តាលផ្លូវ ហើយនាំ ក្រុមគ្រួសារមកគុហាវិញ។ ក្រោយមកកូននោះបាននាំឱ្យការត់ម្តង ទៀត យក្ខិនីក៏តាមទាន់ទៀត។ ថ្ងៃមួយព្រះពោធិសត្វបានគិតថា "មាតារបស់អញ មានទឹកដីជាទីស្ថានបរិច្ឆេទកំណត់ពីត្រឹមណា ដល់ត្រឹមណា?" លុះគិតដូច្នេះហើយក៏សួរទៅម្តាយៗបានប្រាប់ ទីស្ថានខេត្តរបស់ខ្លួនសព្វគ្រប់ដល់កូន។

The ogress returned and could not find her husband and son. She flew in a windy speed and saw them on the way. Then she got them back to the cave. Later, the son tried to get his father away again, but he failed as the ogress arrived. One day, the Buddha understood that his mother had alimited authorized boundary where she could travel. With this knowledge, he asked his mother who then told him such limited authorized boundary.

ថ្ងៃមួយព្រះពោធិសត្វបានឱកាសល្អ ក៏បញ្ជិះឪពុករត់ចេញយ៉ាង លឿន ហើយក៏បានទៅដល់មាត់ស្ទឹងជាព្រំដែនរបស់យក្ខិនីនោះ ក៏ប្រញាប់នាំឪពុកឆ្លងស្ទឹងនោះទៅ។ លុះដល់ពាក់កណ្ដាលស្ទឹង យក្ខិនីតាមមកទាន់ ប៉ុន្តែពុំអាចចាប់យកប្ដីនិងកូនមកវិញបានឡើយ ព្រោះហួសព្រំដែនរបស់ខ្លួន នាងក៏ខំនិយាយអង្វរកូននិងប្ដីនោះឱ្យ ត្រឡប់មកវិញដោយប្រការផ្សេងៗ។

One day, under a good circumstance, Buddha got his father to flee the cave in a rushed speed to a stream that was the ogress's limited boundary, and they hurried to pass the stream. Arriving at the middle of the stream, the ogress arrived, but she could not catch her husband and son as they were out of her authorized boundary. She tried to implore her son and husband to come back for a variety of reasons.

យក្ខិនីដឹងថា ជនទាំងពីរនាក់មិនត្រឡប់មកវិញ ក៏មានសេចក្ដី ខ្សឹកខ្សួលយំសោកបោកខ្លួន ព្រោះតែស្រឡាញ់កូននិងប្ដី ទើប

"កូនសម្លាញ់មាសម្ដាយ បើកូនមិនត្រឡប់មកវិញទេ ចូរកូនរៀន យកមន្តវិជ្ជាឈ្មោះចិន្តាមណីពីម្ដាយចុះ ព្រោះមនុស្សលោក បើគ្នាន សិប្ប:ហើយ រស់នៅដោយកម្រពេកណាស់ ឯមន្តវិជ្ជាឈ្មោះ ចិន្តាមណីនេះមានតម្លៃខ្ពង់ខ្ពស់ ព្រោះមានអានុភាពយ៉ាងវិសេស។

Knowing that they both would not return, she started to weep because of her deep love for her son and husband. She screamed, 'Oh my beloved son! If you decided not to return, please learn the incantation called chenda moni from me, because people living without this incantation, which is very worthy and powerful, would face difficulty.'

ព្រះពោធិសត្វឈរនៅពាក់កណ្ដាលស្ទឹង បានស្ដាប់ម្ដាយថ្លែងគុណ វិសេសនៃមន្តវិជ្ជាឈ្មោះចិន្ដាមណីនោះរួចហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំម្ដាយ រៀនយកនូវមន្តវិជ្ជាដោយសព្វគ្រប់ ហើយស្រែកលាម្ដាយ "សូម អ្នកម្ដាយត្រឡប់ទៅវិញចុះ កូនសូមថ្វាយបង្គំលាសិនហើយ"។

Standing in the middle of the stream, Buddha listened to incantation of chenda moni from his mother. After completion of the learning, he saluted and said farewell to his mother that 'Please, go back mum! May I say a good bye to you.'

ចំណែកនាងយក្ខិនីក៏ប្រហារដើមទ្រុងស្លាប់ក្នុងពេលនោះទៅ។ ព្រះពោធិសត្វឃើញម្ដាយស្លាប់ក៏យំសោកសង្រេងក្រៃលែង ហើយ នាំឱពុកចាត់ចែងធ្វើពិធីតំកល់សព។ លុះបូជារួចហើយក៏បេះផ្ការុក្ខ ជាតិផ្សេង២យកទៅបូជាធាតុម្ដាយ។ ឯឱពុកក៏ទៅសាងភ្នោះបួស ជាតាបស។ ចំណែកកូនក៏លាឱពុកទៅកាន់ក្រុងពារាណសីទៅ។

រូបអាក្រក់ ប្រសើរជាងចិត្តអាក្រក់

The ogress then stabbed her chest to death. Seeing his mother dying, Buddha cried sorrowfully, and led his father to organize a funeral for his mother. Upon the body was cremated, he picked some flowers from small plants nearby to dedicate ashes of his mother. His father subsequently served his life as a hermit, whereas the son said farewell to his dad and left for Beranes City. **The End!**

UGLY IS BETTER THAN EVIL-MINDED